



เอกสารวิชาการส่วนบุคคล
(Individual Study)

ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน : ความเสมอภาคในการชุมนุมอย่างสงบ
กรณี วิ่งไล่ลุงและเดินเชียร์ลุง

จัดทำโดย นายพีระศักดิ์ ศรีรุ่งสุขจินดา
รหัส ๖๓๐๘๒๖

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ ๘
วิทยาลัยศาลรัฐธรรมนูญ

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน : ความเสมอภาคในการชุมนุมอย่างสงบ กรณี วังไฉ่และเดินเซียร์ลูง

นายพีระศักดิ์ ศรีรุ่งสุขจินดา

บทนำ

ประชาธิปไตย เป็นระบอบการปกครองที่อำนาจสูงสุดในการปกครองเป็นของประชาชน และเป็นระบอบการปกครองที่มีหลักการต่างๆ เช่น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นต้น ซึ่งเป้าประสงค์ของหลักการก็เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ดังนั้นในสังคมประชาธิปไตยย่อมต้องมีกลุ่มประชาชนที่มีความคิดและการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยสิ่งนี้เป็นสัจธรรมของสังคมประชาธิปไตยที่สามารถพบเห็นได้อย่างเป็นปกติ อย่างไรก็ตามในช่วงต้นปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีกลุ่มกิจกรรมการเมืองที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันชัดเจน ๒ กลุ่ม คือกลุ่มหนึ่งก็ไม่ประสงค์ให้พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีต่อไป (กลุ่มวังไฉ่) และอีกกลุ่มหนึ่งก็ประสงค์ให้กำลังใจพล.อ.ประยุทธ์ฯ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป (กลุ่มเดินเซียร์ลูง) ดังนั้นเมื่อทุกครั้งที่มีการชุมนุมหรือการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เจ้าหน้าที่รัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลและรักษาความสงบเรียบร้อยของการชุมนุมหรือการจัดกิจกรรมจะต้องพิจารณาและคัดเลือก รูปแบบและวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อปฏิบัติต่อกลุ่ม ผู้ชุมนุมหรือการจัดกิจกรรมที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสิ่งนี้ย่อมเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นประชาธิปไตยของประเทศนั้นเช่นกัน

บทความฉบับนี้ มุ่งเน้นที่จะนำเสนอหลักการเสรีภาพและความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตย และบทบัญญัติในมาตรา ๔๔ แห่งรัฐธรรมนูญพุทธศักราช ๒๕๖๐ และมาตราอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมสาธารณะตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พุทธศักราช ๒๕๕๘ เพื่อวิเคราะห์และวิพากษ์สถานการณ์การจัดกิจกรรมของทั้ง ๒ กลุ่ม (วังไฉ่และเดินเซียร์ลูง) นอกจากนี้ได้เสนอแนะแนวทางการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนต่อปัญหาการชุมนุมดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการการจัดกิจกรรมกลุ่มการเมืองต่างๆในอนาคตต่อไป

ความหมายของประชาธิปไตย (Democracy)

คำว่า ประชาธิปไตย (Democracy) เกิดจากรากศัพท์ในภาษากรีก ๒ คำ กล่าวคือคำว่า Demos แปลว่า ประชาชนกับคำว่า Kratia แปลว่า อำนาจหรือการปกครอง และเมื่อรวมคำทั้ง ๒ แล้วจึงได้ความหมายว่า การปกครอง หรืออำนาจเป็นของประชาชน^๑

ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า ประชาธิปไตยไว้ว่า “ระบอบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่, การถือเสียงข้างมากเป็นใหญ่”^๒

^๑ บุษอริ ยีหะมะ, ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๙๕

^๒ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. (กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, ๒๕๔๖), หน้า ๖๕๖

นอกจากนี้แล้วยังมี ผู้ให้ความหมายของคำว่าประชาธิปไตยอีกหลายท่าน เช่น อริสโตเติล ได้ให้ความหมายของคำว่าประชาธิปไตยในหนังสือเรื่อง Politics ว่า “ประชาธิปไตย คือระบบการปกครองที่เสรีชนและคนจน (the freemen and the poor) ซึ่งประกอบขึ้นเป็นคนส่วนมาก (being in the majority) เป็นผู้ถืออำนาจของบ้านเมือง”^๓

อับราฮัม ลินคอล์น อดีตประธานาธิบดีคนที่ ๑๖ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ให้ความหมายโดยมีใจความว่า “ประชาธิปไตย เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน (government of people, by the people, and for the people)”^๔

เซอร์วินสตัน เชอร์ชิลล์ อดีตนายกรัฐมนตรีคนที่ ๔๑ สหราชอาณาจักร ได้กล่าวปราศรัยต่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งสหราชอาณาจักรในวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๔๘ “ประชาธิปไตยไม่ใช่รูปแบบการปกครองที่ดีที่สุด แต่เป็นรูปแบบการปกครองที่เลวร้ายที่สุดต่างหาก”^๕

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การให้คำนิยามของคำว่าประชาธิปไตยของบุคคลต่างๆข้างต้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความรู้สึกเกี่ยวกับประชาธิปไตยในห้วงเวลานั้นๆ แต่สำหรับตัวผู้เขียนนั้นเห็นด้วยกับความคิดเห็นของอับราฮัม ลินคอล์น ที่คิดว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นรูปแบบที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอย่างแท้จริง และเห็นด้วยตามคำปราศรัยของเซอร์วินสตัน เชอร์ชิลล์เพราะต้องยอมรับว่ายังไม่มีรูปแบบการปกครองใดที่ดีที่สุด เนื่องจากในแต่ละรูปแบบย่อมมีข้อดีและข้อเสียเล็กน้อยแตกต่างกันไป หากเพียงเมื่อพิจารณาถึงข้อดีและข้อเสียของระบอบประชาธิปไตยแล้ว ต้องยอมรับว่าประชาธิปไตยเป็นรูปแบบการปกครองที่มีข้อเสียที่กระทบต่อสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของประชาชนน้อยที่สุด

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับประชาธิปไตย

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับประชาธิปไตย สามารถสรุปได้ดังนี้^๖

๑) ความเชื่อและศรัทธาว่ามนุษย์เป็นผู้ที่มีความสามารถ สติปัญญาในการพิจารณาไตร่ตรองความคิดและกระทำต่างๆ อย่างมีเหตุผล

๒) ความเชื่อว่ามนุษย์มีอิสระและเสรีภาพในการเลือกวิถีชีวิตของตนเอง โดยมีอิสระในการคิดและกระทำ ไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจบงการของผู้อื่น

๓) ความเชื่อที่ว่ามนุษย์แต่ละคนมีความเสมอภาคกัน เพราะเมื่อมนุษย์เชื่อและศรัทธาว่าทุกคนมีศักยภาพ และความสามารถ ดังนั้นก็จะส่งผลให้แต่ละคนมีความรู้สึกที่ทุกคนย่อมมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

^๓ สมเกียรติ วันทะนะ, อุดมการณ์ทางการเมืองร่วมสมัย, (นครปฐม : โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรม กำแพงแสน, ๒๕๔๔), หน้า ๑๗๖

^๔ เฟิ่งอ่าง หน้า ๑๗๕

^๕ https://th.wikiquote.org/wiki/สืบค้นเมื่อ_๘_มีนาคม_๒๕๖๓

^๖ อ่างแล้ว เชียงธรรมที่ ๑ หน้า ๙๖-๙๗

๔) การยอมรับว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเพราะผู้ปกครองเป็นตัวแทนของประชาชนที่เกิดจากการมอบอำนาจในการปกครองให้กับผู้ปกครอง โดยผ่านระบบการเลือกตั้ง ซึ่งนั่นหมายความว่าอำนาจสูงสุดในการปกครองเป็นของประชาชน

๕) ผู้ปกครองประเทศจะต้องได้รับความยินยอมและเสียงสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ โดยเมื่อพิจารณาจากแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับประชาธิปไตยแล้ว พบว่า เมื่อมีความเชื่อและศรัทธาว่ามนุษย์ทุกคนมีสติปัญญา มนุษย์ก็ควรจะมีเสรีภาพในการกระทำต่างๆ และควรได้รับความเสมอภาคในการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม โดยผู้ปกครองต้องเคารพในการแสดงออกซึ่งเสรีภาพที่ไม่ละเมิดต่อเสรีภาพของผู้อื่น และรัฐควรต้องปฏิบัติต่อประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

ดังนั้น บทความฉบับนี้ ผู้เขียนจึงมุ่งเน้นการนำเรื่อง หลักเสรีภาพ และ หลักความเสมอภาค เพื่อนำมาวิเคราะห์และวิพากษ์เหตุการณ์กิจกรรมการเมืองทั้ง ๒ กลุ่ม (วิ่งไล่ลุงและเดินเชียร์ลุง)

หลักเสรีภาพ

รุสโซ กล่าวไว้ว่า “เสรีภาพจะมีขึ้นได้ต่อเมื่อทำให้บุคคลขึ้นอยู่กับสังคมส่วนรวมมากกว่าขึ้นอยู่กับบุคคลใดหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง”^๗

เสรีภาพ คือ “ภาวะของมนุษย์ที่ไม่อยู่ภายใต้การครอบงำของผู้อื่น มีอิสระที่กระทำการหรืองดเว้นการทำการ”^๘

ซึ่งเสรีภาพนั้น ส่งผลให้รัฐมีหน้าที่ในการงดเว้นการกระทำการใดๆ ที่เป็นการแทรกแซงเสรีภาพดังกล่าว เช่น “เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธ รัฐ (เจ้าหน้าที่รัฐ) จะต้องงดเว้นไม่กระทำการใดอันเป็นการรบกวนหรือขัดขวางการชุมนุม”^๙

การใช้เสรีภาพในการชุมนุมนั้น อาจแบ่งได้ ๒ ลักษณะ คือ^{๑๐}

๑) เป็นการชุมนุมที่จัดกันภายในโดยสงบ และปราศจากอาวุธ การประชุมดังกล่าวรัฐจะไม่สามารถจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมรูปแบบนี้ได้โดยเด็ดขาด

๒) เป็นการจัดชุมนุมในสถานที่สาธารณะ โดยหากถูกจำกัดจากรัฐก็ต้องเป็นไปเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอื่นที่ต้องใช้สถานที่สาธารณะนั้นเช่นกัน ดังนั้นการชุมนุมในสถานที่สาธารณะโดยสงบและเปิดเผย ก็ต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย และต้องไม่ใช่เสรีภาพที่ไปกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติเรื่องการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธไว้ดังนี้^{๑๑}

^๗ ทินพันธุ์ นาคะตะ, ปรัชญาการเมือง, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๐), หน้า ๒๔๐

^๘ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, ๒๕๓๘), หน้า ๒๒

^๙ มานิตย์ จุมปา, คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.๒๕๕๐), พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, ๒๕๕๓), หน้า ๕๑

^{๑๐} อ่างแล้ว เริงอรุณที่ ๙ หน้า ๙๐-๙๑

มาตรา ๔๔ “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น”

นอกจากนี้ ราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศ พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีมาตราสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมสาธารณะ ดังนี้^{๑๒}

มาตรา ๖ “การชุมนุมสาธารณะต้องเป็นไปโดยสงบและปราศจากอาวุธ การใช้สิทธิและเสรีภาพของผู้ชุมนุมในระหว่างการชุมนุมสาธารณะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตการใช้สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย”

มาตรา ๑๐ “ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะให้แจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง

ให้ถือว่าผู้เชิญชวนหรือนัดให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดๆ รวมทั้งผู้ขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียงหรือขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวกในการชุมนุมเป็นผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง

การแจ้งการชุมนุมสาธารณะต้องระบุวัตถุประสงค์ และวัน ระยะเวลา และสถานที่ชุมนุมสาธารณะตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งต้องเป็นวิธีที่สะดวกแก่ผู้แจ้ง และต้องให้แจ้งผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ด้วย”

มาตรา ๑๓ “ให้ผู้รับแจ้งตามมาตรา ๑๑ และผู้รับคำขอผ่อนผันตามมาตรา ๑๒ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔ “การชุมนุมสาธารณะที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๖ หรือไม่แจ้งการชุมนุมตามมาตรา ๑๐ หรือที่ผู้แจ้งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้รับแจ้งหรือที่ผู้รับแจ้งมีคำสั่งห้ามการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ หรือที่จัดขึ้นหลังจากที่ผู้ยื่นคำขอได้รับหนังสือแจ้งว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะผ่อนผันกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒ ให้ถือว่าเป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย”

มาตรา ๑๕ “ผู้จัดการชุมนุมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้^{๑๓}

(๕) ไม่ยุยงส่งเสริมหรือชักจูงผู้ชุมนุมเพื่อให้ผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖”

มาตรา ๑๖ “ผู้ชุมนุมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๕) ไม่ทำให้ผู้อื่นกลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน หรือเสรีภาพ”

มาตรา ๓๓ “ผู้จัดการชุมนุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) หรือ

ผู้ชุมนุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งทำให้ระบบการขนส่งสาธารณะ ระบบการสื่อสารหรือโทรคมนาคม ระบบผลิตหรือส่งกระแสไฟฟ้าหรือประปา หรือระบบสาธารณูปโภคอื่นใดใช้การไม่ได้ไม่จะเป็นการ

^{๑๑} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๔

^{๑๒} พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พุทธศักราช ๒๕๕๘ มาตรา ๖, ๑๐, ๑๓, ๑๔

^{๑๓} พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พุทธศักราช ๒๕๕๘ มาตรา ๑๕, ๑๖, ๓๓

ชั่วคราวหรือถาวร ผู้จัดการชุมนุมต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

หลักความเสมอภาค

รุสโซ เจ้าของทฤษฎีอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ได้อธิบายว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน คือ ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างเท่าเทียมกัน^{๑๔}

หลักความเสมอภาคเป็นหลักการที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักการพื้นฐานของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่ถ้าในรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติเรื่องของความเสมอภาคไว้ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะกล่าวถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพราะความเสมอภาคจะนำมาซึ่งการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน โดยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเรื่องความเสมอภาคนั้น คือ เพื่อให้ปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าต้องปฏิบัติกับทุกคนอย่างเท่าเทียมกันเท่านั้นในทุกกรณี เพราะเนื่องจากในความเป็นจริงทุกคนแตกต่างกัน ดังนั้นการปฏิบัติกับบุคคลย่อมแตกต่างกันไปด้วยโดยอยู่บนพื้นฐานของความแตกต่างที่สามารถยอมรับได้ ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวนี้เป็นไปเพื่อให้เกิดการมุ่งลดความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ และเพื่อให้เป็นการกระทำในฐานะของการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม^{๑๕}

นอกจากนี้แล้ว รุสโซ ได้กล่าวถึงความเสมอภาคว่า “ความเสมอภาคกันในทางกฎหมายเช่นนี้จะช่วยชดเชยความไม่เท่าเทียมกันในทางกายภาพที่คนเราประสบอยู่ได้”^{๑๖}

ฟรีดริช ได้กล่าวถึงการมีกลุ่มต่างๆที่มีความคิดที่หลากหลายไว้อย่างน่าสนใจดังนี้ “การมีกลุ่มหลากหลายนับเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคนส่วนใหญ่ในสังคมจะอยู่ร่วมกันได้ โดยการมีวิถีชีวิตร่วมกัน”^{๑๗}

ความเสมอภาคภายใต้รัฐธรรมนูญ หมายถึง การเสมอภาคกันในกฎหมายและเสมอภาคในการเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการบ้านเมือง โดยความเสมอภาคภายใต้รัฐธรรมนูญได้กล่าวถึงความเสมอภาคภายในกฎหมาย คือ บุคคลเมื่อกระทำความผิดย่อมเสมอภาคกัน โดยไม่ได้รับสิทธิพิเศษอื่นใดไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีสถานบรรดาศักดิ์ใดๆก็ตาม นอกจากนี้ผลของความเสมอภาค คือ ต้องไม่ได้รับการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม^{๑๘}

^{๑๔} ฐาปนุญ ศิริยุทธวัฒนา, กฎหมายรัฐธรรมนูญ : หลักพื้นฐานแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญและระบอบประชาธิปไตย, พิมพ์ครั้งที่ ๒. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๒), หน้า ๒๑๙

^{๑๕} โสรัจจ์ หงศ์ลดารมภ์, เจ็ด บรรดาศักดิ์, ปกรณ์ สิงห์สุริยา, อาร์สโตนเทิลในประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๒), หน้า ๑๑๔-๑๑๕

^{๑๖} อ่างแล้ว เชียงอรุณที่ ๗ หน้า ๒๔๐

^{๑๗} อ่างแล้ว เชียงอรุณที่ ๗ หน้า ๒๔๑

^{๑๘} อ่างแล้ว เชียงอรุณที่ ๙ หน้า ๕๘-๕๙

ข้อเท็จจริงจากสื่อออนไลน์ต่างๆ

ทางผู้เขียนได้รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับวันและเวลา, เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับกลุ่มผู้จัดกิจกรรมทางการเมือง, แหล่งข่าวอ้างอิง โดยเรียงลำดับก่อนวันทำกิจกรรมกลุ่ม, วันดำเนินกิจกรรมกลุ่ม และหลังวันดำเนินกิจกรรมกลุ่ม

วัน/เดือน/ปี	สรุปเหตุการณ์จากรายละเอียดของข่าว
๙ ธ.ค.๒๕๖๒	กรุงเทพ : จะแถลงข่าวอย่างยาก ห้ามวิงราชดำเนิน กิจกรรมที่กรุงเทพมหานคร ถือเป็นจุดเริ่มต้นซึ่งมีกระแสขึ้นมาตั้งแต่ช่วงกลางปี ๒๕๖๒ โดยเริ่มแรกมีกำหนดจัดต้นปี ๒๕๖๓ แต่ยังไม่ได้รับวันที่และสถานที่ที่ชัดเจน กลุ่มผู้จัดจึงพยายามจะจัดงานแถลงข่าวเพื่อชี้แจงรายละเอียดงาน แต่เพียงแค่การแถลงข่าวก็ยังลำบาก เมื่อครั้งแรกวางแผนจะแถลงข่าวที่สมาคมผู้สื่อข่าวต่างประเทศแห่งประเทศไทย (FCCT) แต่เจ้าของสถานที่ที่ติดต่อไว้ก็ขอยกเลิกเพราะถูกตำรวจกดดันอย่างหนัก ^{๑๙}
๑๖ ธ.ค.๒๕๖๒	ต่อมาผู้จัดวางแผนย้ายการแถลงข่าวไปเป็นที่โรงแรมรัตนโกสินทร์ แต่โรงแรมก็ขอยกเลิกการจองห้องอีกเพราะ "ถูกผู้มีอำนาจกดดันมา" สุดท้ายจึงเดินไปแถลงข่าวที่ลานโพธิ์ ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ซึ่งไม่ได้ขออนุญาตใช้สถานที่ไว้ก่อน ^{๒๐}
๖ ม.ค.๒๕๖๓	ว่าที่ร้อยตรี ประเสริฐ หงวนสุวรรณ ซึ่งเป็นผู้จัดกิจกรรมวิงโล่จูงจังหวัดแพร่ ในวันเสาร์ที่ ๔ และวันอาทิตย์ที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๓ เขาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบเข้าพบที่บ้าน และนัดพบหลายต่อหลายครั้ง เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการจัดงานวิงโล่จูงในจังหวัดแพร่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ขอให้เขางดจัดงานโดยอ้างว่าเป็นเรื่อง "ความมั่นคง" พร้อมทั้งอธิบายว่ากิจกรรมดังกล่าวอาจเข้าข่ายเป็นการฝ่าฝืน พ.ร.บ.ชุมนุมฯ และกฎหมายอื่นๆ เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการจราจร ต่อมาเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ เพื่อคุยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้ว่าฯ นัดเขาเข้าพบในเวลา ๑๕.๓๐ น. ของวันเดียวกัน ผลการพูดคุย คือ ทางผู้ว่าฯ ยืนยันไม่ให้จัดกิจกรรม พร้อมระบุว่า สนามหลวงเมืองแพร่ใช้สำหรับพระราชพิธีเท่านั้น ^{๒๑}
๙ ม.ค.๒๕๖๓	นายอนุรักษ เจนตะวนิชย์ หรือ “ฟอร์ด เส้นทางสีแดง” เป็นผู้นัดหมายจัดกิจกรรมที่พญา สภ.เมืองพญาได้จัดประชุมร่วมกับผู้จัดกิจกรรมและมีหนังสือสรุปสาระสำคัญการประชุมออกมาโดยมีรายละเอียดว่า ๑. เห็นควรไม่ให้ใช้ชื่อกิจกรรมว่า “วิงโล่จูง@Pattaya” เนื่องจากความไม่เหมาะสมในชื่อได้มีการกล่าวอ้างถึงเมืองพญาที่ถือเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย นอกจากนี้ มติที่ประชุมยังกำหนดเงื่อนไขห้ามไม่ให้ใช้ป้าย หรือสัญลักษณ์ใดๆ ที่มีข้อความเสียดสี ต้าทอ หรือกล่าวถึงบุคคลอื่น

^{๑๙} <https://freedom.ilaw.or.th/blog/RunagainstDictatorship>. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

^{๒๐} <https://freedom.ilaw.or.th/blog/RunagainstDictatorship>. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

^{๒๑} <https://freedom.ilaw.or.th/blog/RunagainstDictatorship>. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

	<p>ในทางที่เสียหายโดยเด็ดขาด</p> <p>๒. เห็นควรให้ปรับเปลี่ยนเส้นทางวิ่งเป็นการเริ่มต้นกิจกรรมจากโค้งดู่สิต (พญาเหนือ) และสิ้นสุดที่ซอยพญา ๑๓/๔ และห้ามหยุดเพื่อปราศรัย</p> <p>๓. ให้ใช้เครื่องขยายเสียงประเภทโทรโข่งแบบมือถือได้ เพื่อควบคุมผู้ชุมนุมเพียง ๓ ตัวเท่านั้น ซึ่งต้องกำหนดตัวบุคคลที่จะใช้โทรโข่งและแจ้งชื่อนามสกุล เบอร์โทรศัพท์ ภาพถ่ายให้ทางตำรวจทราบ ไม่อนุญาตให้ใช้รถเครื่องขยายเสียง^{๒๒}</p>
๑๒ ม.ค.๒๕๖๓	<p>เดิมกิจกรรมนี้วางแผนจะเริ่มต้นวิ่งที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ไปตามถนนพระอาทิตย์ เข้าถนนพระสุเมรุ ถนนหลานหลวง วงกลับมาถนนนครสวรรค์ และวิ่งตลอดแนวถนน ราชดำเนินกลางกลับมาจบที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่ และทางตำรวจก็ไม่อนุญาตให้จัดงานวิ่งผ่านถนนราชดำเนินและบริเวณดังกล่าว ผู้จัดการกิจกรรมวิ่งไล่ลุงที่กรุงเทพมหานคร จึงขออนุญาตใช้สถานที่กับทางกรุงเทพมหานคร และลงตัวได้ใช้สถานที่วิ่ง คือ สวนรถไฟ^{๒๓}</p>
๑๓ ม.ค.๒๕๖๓	<p>นายศรีสุวรรณ จรรยา เลขาธิการสมาคมองค์การพิทักษ์รัฐธรรมนูญไทย ระบุว่า กิจกรรมทางการเมือง “วิ่งไล่ลุง” และ “เดินเชียร์ลุง” เป็นการชุมนุมฯที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘</p> <p>๑) หลักฐานปรากฏโดยชัดแจ้งตามคลิปที่เผยแพร่เป็นการทั่วไป ชี้ให้เห็นว่า กิจกรรม “วิ่งไล่ลุง” ณ สวนรถไฟ เขตจตุจักร เป็นการชุมนุมฯที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยมีผู้นำบนเวทีกล่าวทำให้ผู้ร่วมชุมนุมตะโกนด้วยเสียงดัง อาทิ “ประยุทธ์ ออกไปๆๆๆ” พร้อมชูนิ้ว ๓ นิ้ว ถือได้ว่าเป็นการชุมนุมที่ไม่เป็นไปโดยสงบตาม ม.๖ และถ้าไม่แจ้งก็ขัดต่อ ม.๑๐ ประกอบ ม.๑๔ ซึ่งมีโทษตาม ม.๓๑ ประกอบ ม.๑๕(๕) ม.๑๖(๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑ หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นหน้าที่ของ ผกก.สถานีตำรวจนครบาล พหลโยธินที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ตาม ม.๑๓ แล้ว</p> <p>๒) หลักฐานปรากฏโดยชัดแจ้งตามรูปภาพชี้ให้เห็นว่า กิจกรรม “เดินเชียร์ลุง” ณ สวนลุมพินี เขตปทุมวัน เป็นการชุมนุมฯที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยผู้จัดการชุมนุมไม่สามารถควบคุมผู้ชุมนุมให้อยู่ในความสงบ แต่กลับปล่อยให้ผู้ชุมนุมนำไปสเตอร์รูปภาพนักรบเมืองดัง มาเหยียบย่ำ และการนำไม้มาตีผลไม้จำลอง ๓ อย่าง พร้อมเสียงโห่ร้อง ประบมือกันเสียงดังถือได้ว่าเป็นการชุมนุมที่ไม่เป็นไปโดยสงบตาม ม.๖ แม้ผู้จัดการชุมนุมจะแจ้งการชุมนุมตาม ม.๑๐ แล้ว แต่ไม่สามารถควบคุมผู้ชุมนุมให้ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวได้ ย่อมขัด ม.๑๔ และมีโทษตาม ม.๓๑ ประกอบ ม.๑๕(๕) ม.๑๖(๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน</p>

^{๒๒} <https://freedom.ilaw.or.th/blog/RunagainstDictatorship>. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

^{๒๓} <https://freedom.ilaw.or.th/blog/RunagainstDictatorship>. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

	หรือปรับไม่เกิน ๑ หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นหน้าที่ของ ผกก.สถานีตำรวจนครบาลลุมพินีที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายตาม ม.๑๓ แล้ว ^{๒๔}
๒๐ ม.ค.๒๕๖๓	นายธนวัฒน์ วงศ์ไชย หรือ บอล นักศึกษาและนักกิจกรรมการเมืองเข้าพบ พ.ต.อ.กฤษฏาภรณ์ จิตตรีพล ผกก.สน.บางซื่อ หลังถูกออกหมายเรียกในข้อหาเป็นผู้จัดการชุมนุมโดยไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มการชุมนุมอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง กรณีเป็นแกนนำจัดกิจกรรมวิ่งออกกำลังกาย วิ่งไล่ลุง ที่สวนรถไฟเมื่อวันที่ ๑๒ ม.ค. ที่ผ่านมา ^{๒๕}
๑๙ ก.พ.๒๕๖๓	พล.ต.อ.จักรทิพย์ ชัยจินดา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการการกฤษฎีกา การยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร จากกรณีร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อำนาจในการแทรกแซงการจัดงานวิ่งไล่ลุง ในพื้นที่จังหวัดต่างๆ โดย พล.ต.อ.จักรทิพย์ ยืนยันว่า การทำงานของตำรวจไม่เคยมีทหารเข้ามาแทรกแซง และแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่คือทำตาม พ.ร.บ.ชุมนุมสาธารณะ เน้นการดูแลความปลอดภัย ผู้ชุมนุม เพื่อไม่ให้เกิดการปะทะ เกิดความรุนแรง หรือใช้อาวุธ เหมือนกับการชุมนุมในอดีตที่ผ่านมา ^{๒๖}

วิพากษ์เหตุการณ์

จากการที่ผู้เขียนได้สืบค้นข้อมูลตามแหล่งข้อมูลต่างๆ พบว่า ข้อมูลจากหลายๆสื่อมวลชนมีลักษณะข้อมูลในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐต่อกลุ่มผู้จัดกิจกรรมทั้ง ๒ กลุ่มที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ กลุ่มที่จัดกิจกรรมวิ่งไล่ลุงจะมีเจ้าหน้าที่ตรวจตรากับผู้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างเข้มงวด, การไม่อนุญาตในหลายๆกรณี เช่น ไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่, ไม่อนุญาตให้จัดการวิ่งในเส้นทางต่างๆ เป็นต้น การกีดกันผู้จัดกิจกรรมหรือกีดกันผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมในหลากหลายรูปแบบ แต่ในขณะเดียวกันกลับไม่มีข้อมูลจากสื่อสารมวลชนว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐได้ดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับอีกกลุ่มกิจกรรมเดินเชียร์ลุง โดยทั้งสองกลุ่มกิจกรรมนี้ก็มีลักษณะของการจัดกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการสะท้อนถึงความไม่มีเสรีภาพในการจัดกิจกรรมของบางกลุ่ม และความไม่เสมอภาคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ

ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงสนใจที่จะวิเคราะห์และวิพากษ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับทั้ง ๒ กลุ่มกิจกรรม โดยผู้เขียนจะวิเคราะห์ตามบทบัญญัติในมาตรา ๔๔ แห่งรัฐธรรมนูญฯ ร่วมกับหลักเสรีภาพ และ ความเสมอภาคต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การจัดกิจกรรมเป็นไปตามความหมายประชาธิปไตยหรือไม่?

การจัดกิจกรรมทั้ง ๒ กลุ่ม เป็นไปตามความหมายของคำว่าประชาธิปไตย คือ ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดในการปกครอง ผู้ปกครองต้องปฏิบัติโดยยึดถือประโยชน์สูงสุดคือ เพื่อประชาชน สอดรับกับคำพูดของ อับราฮัม ลินคอล์น อดีตประธานาธิบดีลำดับที่ ๑๖ ของประเทศสหรัฐอเมริกา

^{๒๔} <https://www.thaipost.net/main/detail/๕๔๔๐๘>. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

^{๒๕} <https://www.thairath.co.th/news/politic/๑๓๕๑๘๔๐>. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

^{๒๖} <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/๘๖๖๙๗๐>. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

โดยมีใจความว่า “ประชาธิปไตย เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน (government of people, by the people, and for the people)”^{๒๗} และเมื่อวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบการจัดกิจกรรมของทั้ง ๒ กลุ่มต่างมีมุมมองที่แตกต่างกัน กลุ่มกิจกรรมวิ่งไล่ลุง มองว่า การปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรีของพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป ส่วนกลุ่มกิจกรรมเดินเชียร์ลุง มองในทิศทางตรงกันข้ามกับกลุ่มกิจกรรมวิ่งไล่ลุง จึงจัดกิจกรรมเพื่อให้กำลังใจกับพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เพราะในสังคมประชาธิปไตยการมีกลุ่มหลากหลายนับเป็นสีสันของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคนส่วนใหญ่ในสังคมจะอยู่ร่วมกันได้ โดยการมีวิถีชีวิตร่วมกัน^{๒๘}

ประเด็นที่ ๒ การจัดกิจกรรมของทั้ง ๒ กลุ่มเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ?

เรื่องของการใช้เสรีภาพในการจัดกิจกรรมของทั้ง ๒ กลุ่มนั้นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๔ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของรุสโซและวอร์พจน์ วิศรุตพิชญ์ ที่กล่าวในลักษณะเดียวกันว่า เสรีภาพ คือ การที่มนุษย์มีอิสระในการกระทำหรือไม่กระทำการที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อื่นและขึ้นอยู่กับสังคมส่วนรวมมากกว่าบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่ง ดังนั้นจะส่งผลให้รัฐมีหน้าที่ในการงดเว้นการกระทำการใดๆที่เป็นการแทรกแซงเสรีภาพดังกล่าว

อย่างไรก็ตามการใช้เสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบและปราศจากอาวุธก็ต้องเป็นการกระทำไม่ฝ่าฝืนต่อข้อบังคับอื่นที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ซึ่งสอดคล้องกับการใช้เสรีภาพที่ มานิตย์ จุมปา กล่าวว่า ในการชุมนุมในสถานที่สาธารณะ โดยหากถูกจำกัดจากรัฐก็ต้องเป็นไปเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอื่นที่ต้องใช้สถานที่สาธารณะนั้นเช่นกัน ดังนั้นการชุมนุมในสถานที่สาธารณะโดยสงบและเปิดเผย ก็ต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย และต้องไม่ใช่เสรีภาพที่ไปกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น โดยในปัจจุบันมีการตราพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ เป็นกฎหมายที่กล่าวถึงรายละเอียด, วิธีการขออนุญาตจัดการชุมนุมสาธารณะ, บทลงโทษ ฯลฯ เพื่อเป็นการป้องกันการชุมนุมที่จะกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ดังนั้น เมื่อนำหลักการดังกล่าวมาวิเคราะห์กับการจัดกิจกรรมของทั้ง ๒ กลุ่ม พบว่า ชัดกับมาตรา ๔๔ ตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ก็ควรต้องพิจารณากับบทบัญญัติต่างๆ ในพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ และเมื่อนำรายละเอียดของพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ มาวิเคราะห์ โดยนำลักษณะของการจัดกิจกรรมของทั้ง ๒ กลุ่ม

บทบัญญัติต่างๆในพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ และเมื่อนำรายละเอียดของพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ มาวิเคราะห์ โดยนำลักษณะของการจัดกิจกรรมของทั้ง ๒ กลุ่ม ประกอบการให้ความเห็นของนายศรีสุวรรณ จรรยา ที่ระบุว่า กิจกรรมทางการเมือง “วิ่งไล่ลุง” และ “เดินเชียร์ลุง” เป็นกิจกรรมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ (ตามข่าวอ้างอิงด้านบน) ดังนั้นหากเจ้าหน้าที่รัฐจะดำเนินการกับทั้ง ๒ กลุ่ม กิจกรรมก็ควรต้องดำเนินการในลักษณะเดียวกัน เพื่อป้องกันการถูกครหาจากประชาชนว่าเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เท่าเทียมกัน

^{๒๗} อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ ๓ หน้า ๑๗๕

^{๒๘} อ่างแล้ว เจริญธรรมที่ ๗ หน้า ๒๔๑

ประเด็นที่ ๓ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่รัฐมีความเสมอภาคกันหรือไม่ ?

จากคำกล่าวของ รุสโซ เจ้าของทฤษฎีอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ได้อธิบายว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน คือ ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างเท่าเทียมกัน^{๒๙} และหากพิจารณาถึงการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐต่อการกำกับดูแลการจัดกิจกรรมของทั้ง ๒ กลุ่มที่เกิดขึ้น กลับพบว่า การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติกับทั้ง ๒ กลุ่ม ไม่มีความเสมอภาคกัน

ซึ่งการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐขัดแย้งกับหลักความเสมอภาค เพราะความเสมอภาคจะนำมาซึ่งการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งเป็นการปฏิบัติเพื่อมุ่งลดความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่นั้น และเป็นการกระทำในฐานะของการเลือกปฏิบัติที่เป็นธรรม^{๓๐} และ ขัดกับความเสมอภาคภายใต้รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการกล่าวถึงความเสมอภาคภายในกฎหมาย คือ บุคคลเมื่อกระทำความผิดย่อมเสมอภาคกัน โดยไม่ได้รับสิทธิพิเศษอื่นใด ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีสถานบรรดาศักดิ์ใดๆ ก็ตาม นอกจากนี้ผลของความเสมอภาค คือ ต้องไม่ได้รับการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม^{๓๑}

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลข่าวสารของสื่อต่างๆ แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐเข้มงวดกับกลุ่มกิจกรรมวิ่งโล่สูงมากกว่ากลุ่มเดินเชียร์ลูนิงในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐขัดต่อหลักความเสมอภาค และการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน และในเหตุการณ์ดังกล่าวก็ไม่ใช่เหตุเป็นผลเพียงพอที่จะสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติต่อกลุ่มกิจกรรมทั้ง ๒ กลุ่มอย่างแตกต่างกัน เพื่อมุ่งลดความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ และเป็นการกระทำในฐานะของการเลือกปฏิบัติที่เป็นธรรม

ข้อเสนอแนะ

๑. การบังคับใช้กฎหมายกับทุกกลุ่มกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติทั้งทางบวกและทางลบกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
๒. การกำหนดค่านิยมและเกณฑ์การตัดสินคำว่า “การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ” ที่ชัดเจน เพื่อป้องกันการตีความที่ไม่ชัดเจนและหรือตีความเพื่อเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายตนเอง
๓. รัฐควรเปิดเผยข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (Fact) ให้สาธารณชนรับทราบและพิจารณาว่า กลุ่มกิจกรรมแต่ละกลุ่มนั้นเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธหรือไม่ โดยปราศจากการสร้างข้อมูลเท็จ (Fake News) หรือการนำเสนอข้อมูลเพียงด้านที่เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น
๔. รัฐควรให้เสรีภาพกับสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวการชุมนุมของทั้ง ๒ กลุ่มอย่างรอบด้านเสนอข่าวในทุกมิติ เพื่อให้ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวจากหลายแหล่งข้อมูล

^{๒๙} อังแล้ว เจริญธรรมที่ ๑๔ หน้า ๒๑๙

^{๓๐} อังแล้ว เจริญธรรมที่ ๑๕ หน้า ๑๑๔-๑๑๕

^{๓๑} อังแล้ว เจริญธรรมที่ ๙ หน้า ๕๘-๕๙

สรุป

การปกครองระบอบประชาธิปไตยมีเป้าประสงค์สูงสุด คือ เพื่อประชาชน โดยหลักเสรีภาพ และหลักความเสมอภาคเป็นหลักการสำคัญหลักการหนึ่งในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งทั้ง ๒ หลักการนี้ ย่อมมีความสัมพันธ์กับทั้งตัวประชาชนเองและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการเพื่อให้เกิดการใช้เสรีภาพที่ไม่กระทบต่อเสรีภาพของผู้อื่น และการบังคับใช้กฎหมายที่เท่าเทียมกัน เพื่อไม่ให้ประชาชนรู้สึกถึงการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อย่างไม่เป็นธรรม และเลือกปฏิบัติเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

โดยจากเหตุการณ์ที่ปรากฏตามสื่อสารมวลชนต่างๆก็สะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐต่อกลุ่มผู้จัดกิจกรรมที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันชัดเจน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการสะท้อนถึงความไม่มีเสรีภาพในการจัดกิจกรรมของบางกลุ่ม และความไม่เสมอภาคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ

ดังนั้น รัฐและรวมถึงเจ้าหน้าที่รัฐ จึงต้องแสดงบทบาทสำคัญในการสนับสนุนให้เกิดการใช้เสรีภาพที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และปฏิบัติต่อทุกกลุ่มด้วยความเสมอภาค เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นภาพสะท้อนถึงความมีประชาธิปไตยของประเทศและการนำระบบนิติรัฐและนิติธรรมมาใช้เพื่อสร้างสังคมที่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงในอนาคตต่อไป



บรรณานุกรม

- กรุงเทพธุรกิจ. (๒๕๖๓). **ผบ.ตร.ปิดเลือกปฏิบัติ! 'ช่อ-โรม' ชักปมแทรกแซง 'วิ่งไล่ลุง'**. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓ จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/๘๖๖๙๗๐>
- ฐากร ศิริฤทธิ์วัฒนา. (๒๕๖๒). **กฎหมายรัฐธรรมนูญ : หลักพื้นฐานแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญและระบอบประชาธิปไตย**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (๒๕๖๐). **ปรัชญาการเมือง**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยโพสต์. (๒๕๖๓). **'ศรีสุวรรณ'ชี้'วิ่งไล่ลุง'-'เดินเชียร์ลุง'ผิดกม.ชัดจี้ตำรวจดำเนินคดี ม.๑๓**. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓ จาก <https://www.thaipost.net/main/detail/๕๔๔๐๘>
- ไทยรัฐออนไลน์. (๒๕๖๓). **ผู้จัดวิ่งไล่ลุง เข้าพบตำรวจ ลั่นปฏิเสธข้อหาชุมนุม ชี้เหมือนงานวิ่งอื่นๆ**. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓ จาก <https://www.thairath.co.th/news/politic/๑๗๕๑๘๔๐>
- บุญอริ ยีหมะ. (๒๕๕๔). **ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒**. -- กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, ๒๕๔๖
- ฟรีดอม ไอ ลอร์. (๒๕๖๓). **ประมวลข้อมูล เหตุการณ์ตำรวจกดดัน-คุกคาม-สั่งห้ามกิจกรรม "วิ่งไล่ลุง"**. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓ จาก <https://freedom.ilaw.or.th/blog/RunagainstDictatorship>
- มานิตย์ จุมปา. (๒๕๕๓). **คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.๒๕๕๐)**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- ราชกิจจานุเบกษา. (๒๕๕๘). **พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘**. เล่มที่ ๑๓๒ ตอนที่ ๖๓ ก ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐.
- _____ (๒๕๖๐). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย**. เล่มที่ ๓๑ ตอนที่ ๔๐ ก ๖ เมษายน ๒๕๖๐.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. (๒๕๓๘). **สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- วิกิคำคม. (๒๕๖๓). **วินสตัน เชอร์ชิลล์**. สืบค้นเมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓ จาก <https://th.wikiquote.org/wiki/>
- สมเกียรติ วันทะนะ. (๒๕๕๔). **อุดมการณ์ทางการเมืองร่วมสมัย**. นครปฐม : โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมกำแพงแสน.
- โสรัจจ์ หงศ์ลดารมภ์, เจ็ด บรรดาศักดิ์, ปกรณ์ สิงห์สุริยา. (๒๕๖๒). **อาริสโตเติลในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.